

Ne ocoleam...

George Pena

Ne ocoleam, și totuși, în vară
când curgea căldura pe străzi
și noi inauguram în viața discretă
zile și ore de trăire concretă,
să presimțim că ochii noștri sunt asemenea
și cum aceleași idealuri izvorăsc din ei.

Cu prima șoaptă, gingașă, în adierea
ce ne-a apropiat,
zările s-au rezemat
pe umerii noștri obișnuiți cu astrale lumini
prin care au crescut
reverii din lut.

Și prima voroavă prinsă în zbor
am dezmiardat-o și-am tăinuit-o deplin,
când privirile interferau și se-amăgeau
în uimire,
de fericire,
iar ochii tăi mă adorau
mari și umezi...
calzi.

Simțeam fugind prin noi neliniști ciudate,
cum numai surâsul tău îmi umplea sufletul
de culori,
ca în zori,
când soarele urcă din adâncul mării
și valul
sărută malul.

Și de-atunci, așa cum respir, înșir visele
în dimineți cu rouă, pe raze de soare,
iar noi, două păsări Phoenix spre cer,
zburăm pe verticală,
iar copii schițează două traiectorii paralele,
drumul tău
și al meu.
Fotografia postată de Pena George.